

det, efterat Grundloven og Rigsbagen have be-
 staet saalænge, og efterat man i enhver Fi-
 nantslov har bestemt Gager og Lønninger, der
 ikke tidligere have været bestemte ved særlig Lov
 — der har ikke været nogen Minister, siden
 Grundlovens Udstedelse, inden at han selv har
 stillet og ladet Folkethinget afgjøre Forslag
 derom, ligesom disse ogsaa ere stadfæstede af
 Landstthinget, og være Finantslove ere, saavidt
 jeg troer, det staaer ikke aldeles klart for mig,
 endog mere og mere kunne til at indholde
 saadanne Bestemmelser. — jeg siger, det vilde
 være besynderligt, om det derefter nu pludselig
 skulde slaæ ned som et Lyn, at Saadant ikke
 lod sig gjøre. Dersom man vilde anpænde den
 Sætning ved næste Aars Finantslov, vilde
 mange Embedsmænd være flet tjente dermed.
 Dersom man vilde sige: vi maae skyde disse
 Gagebestemmelser ud her, thi ellers faaer Folke-
 thinget altfor stærk en Magt over den Løn, Em-
 bedsmændene skulle have, saa vilde Mange være
 overordentlig flet tjente dermed. Vilde man
 gjøre det gjældende i eet Tilfælde, maa man
 ogsaa gjøre det i alle. Forøvrigt er det en
 ganske ny Anskuelse hos den høitærede Inden-
 rigsmminister, hvilket frengaaer deraf, at jeg her
 har liggende for mig en Betænkning, hvorved
 han har deeltaget i at stille netop et lignende
 Forslag, — ikke med Hensyn til de geistlige,
 men det gjør jo Intet til Sagen, men med
 Hensyn til de juridiske Embedsmænd, og den
 Gang maa han altsaa ikke have seet den Fare,
 som han nu har opdaget ved foreløbig at be-
 stemme Gagerne igjennem Finantsloven, og da
 den ærede Minister var et af de indsigtfuldeste
 Medlemmer af Thinget, navnlig hvad Fi-
 nantsager angaaer, slaaer jeg mig til Ro
 med, at han efter som Formand for Fi-
 nantsudvalget at have grandstet Finantsloven
 i mange Aar ikke har opdaget den Fare, som
 først nu er falden ham ind; jeg har idetmindste
 ikke hørt ham fremsætte den før idag. Den
 ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die
 Valgfreds (Müller) har talt et Par Ord, som
 baade ere mystiske og usforstaaelige; han anty-
 der gjærne i enhver Sag en meget betænkkelig
 Side, som ligger enten i Forgrunden eller
 Baggrunden, men han siger ikke bestemt,
 hvad det er; her er det Noget, som han kal-

der Kirzens Net; hver Gang han nævner dette
 Ord, lytter jeg til for at faae rigtigt at vide,
 hvad det er, men saa bliver hans Udtryk saa-
 gede, saa omtaagede, at de ikke kunne træde
 klart frem. Jeg vilde ønske, at den ærede
 Rigsdagsmand vilde tage sig paa at give en
 bestemt Forklaring af disse Udtryk, for at
 man kan faae at vide, hvad han mener med
 Kirzens Net. Jeg skal gjøre opmærksom
 paa, at hvis det var imod Kirzens Net at
 vedtage dette Forslag, da har man jo alle-
 rede gjort et meget stort Brud paa Kirzens
 Net ved at indbrage Bispetienderne. Den
 ærede Rigsdagsmand, som er saa godt bekendt
 paa Bispecontoiret, maa jo nemlig vide, at vi
 allerede have indbraget et Deel Bispetiender,
 og de, der ikke ere det, ville ved Vacance blive
 det; men dersom Kirken havde den „Net“,
 som det ærede Medlem vil tillægge den, saa var
 der jo ved Bispetiendernes Indbringning allerede
 gjort et overordentlig stort Brud paa den. Jeg
 vil bede den ærede Rigsdagsmand vel overveie
 dette; maa skee han da kan blive opløst med
 Hensyn til Kirzens Net. Den ærede Rigs-
 dagsmand opstiller en Frygt for at stille Sta-
 ten fra Kirken; det er ogsaa et af de Begre-
 ber, man sjelden hører klart fremsætte; thi det
 forekommer mig undertiden, at de Herrer, som
 ved denne Leilighed ere imod Forslaget og her
 tale imod at adskille Staten og Kirken, saasnart
 de komme til at tale om kirkelige Foranstalt-
 ninger og kirkelige Love, paastaæ den største
 Adskillelse og sige, Kirken er en saadan særlig
 Indretning, at vi ikke kunne give kirkelige Love,
 for Kirken er hørt, og derved stille de netop
 Kirken op som et Samfund uden for Staten,
 for hvilket der gives Love, som en særegen Ind-
 retning, der først maa høres, før man kan ved-
 tage saadanne Love. Det synes mig ikke er
 consequent, snart efter Tid og Leilighed at tale
 om Kirken som en særlig Indretning og snart
 at tale i ganske modsat Retning. — Den
 ærede Rigsdagsmand omtalte ligeledes, at For-
 slaget saa at sige var indsmuglet, men dette Ud-
 tryk tog han dog strax tilbage, idet han til-
 søiede: „hvis det ikke var saa offentligt“; ja, det
 er ganske vist, at hvad der er offentligt, det kan
 ikke være indsmuglet; det vil vistnok Ingen be-
 stride; men allerede det, at han kunde sige no-